

end ved undfangelsen. Det ligger altså, når vi senere i barnets opvækst bliver opmærksomme på, at der er problemer.

Og her kan vi være dybt bekymrede over, at der af den borgerlige regering med Dansk Folkepartis opbakning er skåret så hårdt på de sociale budgetter, at man har skåret så hårdt på de muligheder, der kunne være for at hjælpe familier, der har problemer, som det fremgik af debatten her tidligere i dag. Det store angreb, der er på det boligsociale arbejde, hvor man fjerner beboerrådgiverne, kommer til at gå hårdt ud over børnene.

Der er langt mere behov for, at Kristeligt Folkeparti kaster kræfterne ind her, end at man går ind og vil være med til at sige, at enlige og lesbiske skulle være dårligere forældre end forældre, der lever mand og kvinde sammen.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Det er blot en isoleret bemærkning til en, synes jeg, begrebsforvirring i fru Line Barfods indlæg, som fik det til at løbe koldt ned ad ryggen på mig.

Eugenik eller racehygiejne er under alle omstændigheder det mest afskyelige, der overhovedet findes, og blot ansatsen til noget sådant vil være fuldstændig kompromitterende for dem, der laver det. Men hvad i alverden har eugenik eller racehygiejne at gøre med en indstilling, der siger, at ægteskabet bestående af mand og kvinde, af far og mor, er og skal være den familieretligt bærende institution i Danmark? Det er to ting, der overhovedet ikke har noget med hinanden at gøre.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg vil godt sige til fru Line Barfod, at der, hvor jeg synes denne diskussion skal ligge, handler det ikke om, hvorvidt enlige eller for den sags skyld homoseksuelle kan være gode forældre og bedre forældre eller dårligere forældre end andre. Der tror jeg, at det er så blandet, som det er, og det synes jeg, at vi skal holde fast ved.

Jeg tror, vi kommer meget galt af sted, hvis vi går ud og siger, at den ene type familie som struktur per definition er meget bedre end den anden. Det har i hvert fald for den gruppe, jeg repræsenterer i SF, heller ikke været det afgørende. Men det er altså ikke det, jeg diskuterer med fru Tove Videbæk. Fru Tove Videbæk mener jeg virkelig er ude og sige noget underligt noget, og

det er jeg da overrasket over. Jeg går ud fra, at også hr. Jesper Langballe som præst har prøvet at døbe børn af homoseksuelle, hvor de lesbiske er der, og hvor man siger, at de børn da har et godt hjem osv.

Det, vi alene diskuterer, er: Når samfundet tager ansvaret for at lave børn, skal vi så lave faderløse børn, hvor man altså kun har adgang til at kende moderens gener og ikke faderens?

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg vil starte med at gentage, hvad jeg sagde ved førstebehandlingen: at jeg stemmer for Kristeligt Folkepartis beslutningsforslag.

Og så vil jeg godt sige til fru Line Barfod og andre, at det faktisk er lidt utåleligt, at der både i betænkningen og nu også i debatten bliver skudt os, som stemmer anderledes, noget i skoen med hensyn til, at vi mener, at enlige mødre skulle være dårligere. Jeg synes, det er utåleligt og egentlig uforskammet, at man skal have sådan nogle motiver skudt i skoene, fordi man forholder sig til det, som det handler om.

Det handler om at være med til at blåstemple det, at man ad kunstig vej lader folk få børn uden – og så vil jeg forsøge lidt frit at citere fru Margrete Auken – at barnet har en mulighed for at kende sit genetiske ophav til den ene side. Det er det, forslaget går ud på, og det er det, vi har forholdt os til.

Jeg mener ikke, at hverken enlige eller lesbiske er dårligere mødre. De holder naturligvis lige så meget af deres barn, som jeg har holdt af mine børn og gør det endnu.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Først til hr. Jesper Langballe, der jo ikke var til stede under førstebehandlingen – det er derfor nok det, der er årsag til, at begrebsforvirringen opstår. Men under førstebehandlingen kom vi længere ud end det her forslags tekst, og der var en debat, hvor det kunne lyde, som om man mente, at vi skulle have en endnu mere udvidet kontrol af, hvem der kan få hjælp til at få børn. At det ikke kun drejede sig om familietyper, men at det også kunne være straffede og andre grupper af mennesker, man gik ind og lavede begrænsninger i forhold til, og det kunne under debatten lyde, som om man ville til at have nogle begrænsninger med hensyn til, hvem vi vil lade få børn. Det var det, jeg sagde, at jeg var glad for, at vi under førstebehandlingen fik fuld-